

hed. Dette er den Klage, ſom er fremkommen, og der frembyder ſig alſaa da for det Allerførſte det Spørgsmaal, om der virkelig her ved er gjort nogen Formalitetsfeil, om virkelig herved Valgloven er bleven overtraadt. Den ærede Ordfører henviſte til en Betænkning, ſom iſſor i forrige Samling blev afgivet af et af dette Thing nedſat Udvalg angaaende Valget paa Frederiksberg, i hvilken Betænkning der forekommer en Forudſætning om, at Afgjørelſen af Liſteførernes Beſtiffelſe ſkulde tilkomme Valgbeſtyrelſen i ſin Helhed. Om jeg ikke forlod den ærede Ordfører uret — men det kan godt være, at jeg tager feil i den Henſeende — opfattede han det ſom en Udtalelſe eller rettere ſom en Forudſætning, der var fremkommet fra hele det nedſatte Udvalg. Dette forholdet ſig imidlertid ikke ſaa, og derfor er det ſom ſagt muligt, jeg har hørt feil i ſaa Henſeende. Denne Forudſætning om, at det var Valgbeſtyrelſen i ſin Helhed, der ſkulde anfætte Liſteførere, er iøvrigt kun forekommet ſom en Forudſætning, hvorover der gaas temmelig let hen, og er fremsat af fire Medlemmer af det nedſatte Udvalg, hvorimod et Mindretal, beſtaaende af to Medlemmer, ganſte viſt udtaler, at Valglovens § 40 er bleven tilſidesat ved Frederiksbergvalget, men ikke nærmere udtaler, hvorledes de have opfattet Paragrafen, om de ſtemme overens med Flertallet i, hvad det betragter ſom tilſidesat, og hvad ikke. Et andet Mindretal, ſom udgjordes af en Mand, der ikke længer er Medlem af dette Thing, var endogsaa af den Anſkuelse, at man ikke havde tilſidesat Valglovens § 40. Jeg tillader mig at fremhæve dette her, for at ikke det hvide Thing ſkal mene, at der fra et Udvalg med Enſtemmighed er fremkommet Udtalelſer, ſom ſkulde ſtride mod den Opfattelſe, jeg vil tillade mig at gjøre gjældende, og jeg maa yderligere fremhæve, at der angaaende den Sag ikke ved denne Veilighed fandt nogen Afſtemning Sted her i Thinget, og det er mig heller ikke bekjendt, at der iøvrigt foreligger nogen Udtalelſe her i Thinget angaaende dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet, ſom jo er Fortolkningen af § 40, gaar alſaa ud paa: Er det Formanden, der har Retten, eller er det Valgbeſtyrelſen i ſin Helhed? Naar man ſeer paa Valglovens § 40, vil det være iſinefaldende, at der deri omhandles to Beſtiffelſer, dels en Beſtiffelſe af Liſteførere til at aſſistere de Medlemmer af Valgbeſtyrelſen, ſom føre ſelve Valgliſterne, og dels en Beſtiffelſe at Vælgere til at træde i Valgbeſtyrelſens Sted ved ſaadanne Liſter, hvor der haves Mangel paa Medlemmer af Valgbeſtyrelſen. Angaaende denne fiødſte Beſtiffelſe, ſom naturligtviſ ogſaa er

den vigtigſte, hedder det udtrykkelig i Paragrafen, at den foretages af Valgbeſtyrelſen. Derimod, angaaende Beſtiffelſen af een af de tilſtedeværende Vælgere ved hver Valgliſte hedder det kun, at han tilforordnes. Formanden for Valgbeſtyrelſen i Sorø Amts 3die Valgreds, Borgmeſteren i Slagelſe, har nu opfattet denne Ret til Tilforordning ſom tilkommende Formanden, idet han navnlig henviſer til, at han efter Paragrafens fiørſte Punktum, hvorefter Formanden fordeler de forſkjellige Valgliſter mellem Valgbeſtyrelſens Medlemmer, anſeer det for den rigtige Fortolkning, at det maatte blive Formanden, hvem Retten tilkom. Jeg ſkal nu indrømme, at naar man ſeer paa Paragrafen, ſaaledes ſom den foreligger, vil man viſnok være meget i Tvivl om, hvorledes man med Rette ſkal fortolke den. Det kan være meget vanſtelligt ud af dens nuværende Skikkelse at fremhæve noget afgjørende Moment, ud fra hvilket man ſkal fortolke. Jeg tror heller ikke, at det vil være ſaa meget let i andre af Valglovens Beſtemmelſer at finde nogen Afgjørelſe derfor, og forſaa vidt der mulig i Klagen ved Henviſning til § 36, fiødſte Punktum, ſom lyder ſaaledes: „Ved denne ſom ved alle andre til Valgbeſtyrelſen overladte Beſlutninger gjør, i Tilfælde af Stemmelighed, Formandens Stemme Udſlaget“, ſkulde menes, at der her var et Fingerring om, at dette Spørgsmaal ſkal afgjøres ved Stemmelighed og ikke af Formanden, ville ærede Medlemmer ſe, at det beror paa en Miſforſtaaelse. Det omtalte Punktum af § 36 ſiger Intet om, hvad der afgjøres af Formanden, hvad af Valgbeſtyrelſen, men anfører kun, hvorledes Afgjørelſen ſkal finde Sted indenfor Valgbeſtyrelſen, hvor Afgjørelſen er overladt denne. Der er imidlertid en Ting, der gjør, at jeg efter at have underſøgt Sagen nøiere maa være af den Anſkuelse, at Valgbeſtyrelſens Formands Fortolkning ſikkert er den rette. Jeg ſkal nemlig tillade mig at gjentagde i ærede Medlemmers Erindring, hvorledes denne Paragraf er kommen frem og har ſaaet ſin nuværende Skikkelse. Paragrafen foreligger jo fiørſte Gang i Valgloven af 1849, og ved Forelæggelſen fra Regjeringens Side af Udkaſtet til denne Valglov — jeg udbeder mig den høitærede Formands Tilladelse til af og til at oplæſe nogle ubetydelige ſkrevne eller trykte Citater derom — lod Paragrafen kun ſaaledes: „Afſtemningen foregaar ſamtidigen til de forſkjellige Valgliſter, ſom Formanden fordeler imellem Valgbeſtyrelſens Medlemmer. . . Ved hver Valgliſte tilforordnes derhos een af de tilſtedeværende Vælgere. Selv deltager Formanden ikke i Modtagelſe af Valgſtemmer.“